

امضای ۵ توافقنامه همکاری میان طالبان و ایران، خبری بود که در روزهای اخیر و در دوران رخوت و رکود سرمایه‌گذاری خارجی در ایران توسط رسانه‌های نزدیک به دولت روی خروجی خبرگزاری‌ها قرار گرفت. این ۵ توافقنامه در جریان سفر هیات بلندپایه طالبان به ایران و پس از دیدار با مقامات ارشد ایران به امضا رسید، تفاهم‌نامه‌هایی که موضوعات آن مربوط به یادداشت تفاهم اجلاس کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی، سند همکاری میان ذوی‌الهن اصفهان و طرف طالبان، سند همکاری میان مناطق آزاد، سند یادداشت تفاهم همکاری سازمان هواپیمایی کشوری ایران و طالبان و صور تجلسه نشست کمیته مشترک همکاری حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بود که با حضور ملا برادر، معاون نخست وزیر طالبان و کاظمی قمی سفیر ایران در کابل در تهران به امضا رسید. محمد مهدی جوانمرد قصاب، مشاور اقتصادی سفیر ایران در افغانستان در این باره گفته است: با توجه به سفر هیات اقتصادی طالبان به تهران، توافقنامه‌های مهم تجاری در حوزه‌های معادن، حمل و نقل زمینی، هوایی و خط آهن، چگونگی فعالیت کردبور واخان، ۲۴ ساعته شدن مرزها، احداث پل دوم میلک و روند‌های گمرکی، به امضا رسید. همچنین مشاور اقتصادی سفیر ایران در افغانستان با بیان اینکه قرار است دانش فنی ایران به افغانستان منتقل شود، گفت: طی ۵ سال آینده میزان تجارت میان ایران و افغانستان به ارزش ۱۰ میلیارد دلار خواهد رسید.

افغانستان اصلی‌ترین سرمایه‌گذار خارجی در ایران!

این تفاهم‌نامه در حالی به امضا رسیده که حالا برای چندین سال پیاپی است که به نظر می‌رسد افغانستان به یکی از اصلی‌ترین سرمایه‌گذاران خارجی در اقتصاد ایران تبدیل شده است. کما اینکه در آذر ماه سال گذشته نیز مرکز پژوهش‌های مجلس از منفی شدن جذب سرمایه‌گذاری برای سومین سال پیاپی در کشور خبر داده بود. این مرکز از رسیدن عدد «تشکیل سرمایه ثابت خالص» به عدد منفی ۵۹/۶۳۴ در سال ۱۴۰۱ گزارش داد که این به معنای خروج سرمایه و عدم تمایل یا توانایی بخش خصوصی، ناتوانی در جذب سرمایه‌های خارجی و ناتوانی در سرمایه‌گذاری‌های دولتی است. در همین حال، اما نماینده ویژه رئیس‌جمهور در امور افغانستان با اشاره به مشکلات بازدارنده برای سرمایه‌گذاری خارجی در ایران گفته بود که در سال جاری نیمی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور را اتباع افغانستان انجام داده‌اند. حسن کاظمی قمی، نماینده ویژه رئیس‌جمهور ایران در امور افغانستان طی سفرش به مشهد با اشاره به سهم ۵۰ درصدی سرمایه‌گذاری افغانی از میان سال جاری در ایران خواستار استفاده از «ظرفیت بالای» سرمایه‌گذاران این کشور شد. او پنج‌شنبه ۲۴ آذر سال ۱۴۰۱ در گفت‌وگو با خبرگزاری ایرنا گفته بود: «طی سال‌های قبل در مقطعی امارات متحده عربی ۷۰۰ فعال اقتصادی افغانستان را از این کشور اخراج کرد که سرمایه این افراد حدود ۳۰ میلیارد دلار برآورد می‌شد، اما متأسفانه ما در جذب این سرمایه ناکام بودیم».

۲ میلیارد دلار کل سرمایه‌گذاری خارجی در ایران

به گزارش اقتصاد ۲۴، اما بنا بر آمار انجمن سرمایه‌گذاری ایران، در شش ماه اول سال جاری رقمی حدود ۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در کشور صورت گرفته که مهاجران افغانستانی از لحاظ تعداد سرمایه‌گذاری در رده اول قرار دارند. یکی از مهم‌ترین فرصت‌هایی که افغانستانی‌ها برای اقتصاد ایران فراهم کرده‌اند و رسانه‌ها به آن نیرداخته‌اند فرصت سرمایه‌گذاری آنان در ایران است. علی‌فکری، رئیس کل سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران هفته گذشته در مصاحبه با یکی از رسانه‌ها درباره آخرین آمار سرمایه‌گذاری خارجی‌ها در ایران گفته بود: «خوشبختانه نسبت به سال گذشته صدور مجوزهای جذب سرمایه‌گذاری افزایش داشته است، ولی نسبت به جذب سرمایه‌گذاری در منطقه ویژه حاشیه خلیج فارس و ترکیه عقب هستیم، هدف‌گذاری سرمایه‌گذاری خارجی ۳۰ تا ۴۰ میلیارد دلار است، اما میزانی که مجوز برای آن تا به امروز صادر شده است مبلغ ۴ تا ۵ میلیارد دلار بوده است.» نماینده بر اساس گفته‌های این مقام، در ۶ ماه اول سال ۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی انجام شده است و بیش‌ترین کسانی که سرمایه‌گذاری خارجی در ایران از لحاظ تعداد داشته‌اند نیز اتباع افغانستانی هستند.

اصلی‌ترین باز یگران سرمایه‌گذاری خارجی در ایران

در همین حال باید توجه داشت که ایران به دلیل شرایط اقتصادی بهتر نسبت به افغانستان برای مهاجران و تاجران افغانستانی جذابیت داشته و می‌توان افزایش جذابیت‌های رقابتی و فراهم کردن بازار فروش محصولات برای شرکت‌های افغانستانی موجود در ایران حجم این سرمایه‌گذاری را به شدت بالا برد و این توان وجود دارد که مهاجران و فعالان اقتصادی افغانستان بتوانند بیش از ۳ میلیارد دلار در ایران سرمایه‌گذاری کنند. در همین حال بعد از افغانستان، کشور چین با پروژه‌های بزرگ به میزان ۷۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری کرده و بعد از چین نیز کشور عراق در سرمایه‌گذاری خارجی در ایران ورود کرده است. اما سال گذشته روسیه با سرمایه‌گذاری به میزان ۷.۲ میلیارد دلار در رتبه اول سرمایه‌گذاری در ایران قرار گرفت و سرمایه‌گذاران این کشور در طرح‌های نفتی در استان ایلام سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

محمود میرلوحی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

تفاوتی در ریاست

آقاتهرانی و قالیکیاف

بر مجلسی نیست

زمهریر انتخابات به این سادگی‌ها گرم نمی‌شود

شورای نگهبان معجزه‌ای نخواهد کرد

با دست به هم مالیدن انتخابات گرم نمی‌شود

نتیجه بررسی صلاحیت‌های از سوی هیات‌های اجرایی به گونه‌ای است که گویا نباید شاهد یک انتخابات رقابتی باشیم. چرا این هیات‌ها اینگونه رفتار کرده و اکثر منتقدان را رد کرده است؟

به نظر باید کمی به عقب بازگردیم بعد از سال‌های ۸۴ و ۸۸ که مسائل آن زمان به وجود آمد و کشور در دست انداز بدی افتاد و قطار توسعه کشور از ریل خارج شد. در آن زمان و با توجه به شرایط روز جامعه مرحوم هاشمی و آقای خامنی بودند که تصمیم گرفتند تحولی در کشور به وجود آید. البته برخی همان زمان هم معتقد بودند که مانند امروز باید با نامزدها برخورد شود و به عبارت بهتر مشارکت در انتخابات برای آنها مفهومی نداشت. اکنون نیز رفتارها نشان می‌دهد که قصد دارند همان روند را ادامه دهند. به عبارت بهتر اگر دوران آقای روحانی را حذف کنیم مدت‌هاست که نگاه برخی از فعالان کشور در مردم در انتخابات حداقلی است. چون آنها مشارکت حداکثری را به نفع خود نمی‌دانند.

در سال ۹۲ چه؟ در آن زمان هم برخی تمایل نداشتند تحولی در عرصه سیاسی به وجود آید؟

نوع برخورد رقبای ما در آن زمان هم همین مورد را تایید می‌کند اما در مجموع در آن زمان عقلا تصمیم دیگری گرفتند و جامعه هم قبول کرد که پشت عقلا قرار گیرد. این روند جامعه تا سال ۱۳۹۶ هم ادامه داشت و افکار عمومی از آن حمایت کرد و در نهایت مشاهده کردیم که برجام به نتیجه رسید و قطار از ریل خارج شده توسعه کشور دوباره روی ریل قرار گرفت اما همان زمان برخی تصمیم گرفتند برای سومین بار این روند در انتخابات‌ها تکرار نشود و نهایتاً در سه انتخابات ۹۲ و ۹۴ و ۹۶ شاهد حضور جدی مردم در انتخابات بودیم.

البته در یاد داریم که در این انتخابات‌ها هم اصلاح‌طلبان تایید صلاحیت نشدند و این جریان به صورت نیابتی در انتخابات شرکت کرد. با این وجود آنها حتی آقای روحانی که یک اصولگرای و عضو جامعه روحانیت هم بود را هم تحمل نکردند.

در آن زمان اصلاح‌طلبان با وجود اینکه نماینده‌ای نداشتند چون منافع ملی را ترجیح می‌دادند از آقای روحانی حمایت کردند اما دوستان اراده کردند این مسیر ادامه نیابد حتی برای رسیدن به این تصمیم مشارکت حداکثری را به کنار بزنند. به طوری که هر بار شاهد انتخابات حداقلی تر هستیم.

عملکرد روحانی تا چه اندازه منطبق بر خواست رای دهندگانی بود که با حمایت اصلاح‌طلبان به او رای داده بودند؟

واقعیت آن است که در همان زمان هم مطالبات جامعه رو به افزایش بود و بعد از برخی حوادث عده‌ای حتی نسبت به رای دادن به روحانی هم پشیمان شدند. درست است که در همان زمان جامعه به آقای روحانی رای داد اما زمانی که مشاهده کرد آقای روحانی هم سیاست‌های انتخاباتی خود را کنار گذاشت و کابینه دوم خود را مطابق سیاست‌های اعلامی خود می‌گرفت، نکر، جامعه هم به این درک رسید که روحانی هم قصد ادامه مسیر براساس شعارهایی که سر داده است را ندارد، در نتیجه پشیمان شد و کم‌کم در ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ اعتراضات خود را علنی

در آینده شرایط و وضعیت اقتصادی کشور روبه بهبود است. با این وجود البته هنوز معتقدند که می‌توانند کاری را پیش ببرند و مجدداً شرایطی را فراهم می‌آورند که کمتر منتقدی در مجلس آینده نیابد به طوری که به نظر مجلس آینده یکی از خالص‌ترین مجالس حتی خالص‌تر از مجلس فعلی است. آرمان ملی برای بررسی عملکرد هیات‌های اجرایی در انتخابات پیش‌رو با محمود میرلوحی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب به گفت‌وگو پرداخته است. او معتقد است گویی برای برخی نمایان‌ترین دست‌اقدامات گرم کرد و با دست به هم مالیدن انتخابات به این سادگی‌ها گرم نمی‌شود از این روست اگر قرار است اتفاقی در این زمینه بیفتد باید از جایی بالاتر در این زمینه تصمیم‌گیری شود.

کردند و از قرار معلوم هم با این رویه خیال همین افراد هم راحت شد به نظر نباید در انتظار شورای نگهبان بود چرا که شورای نگهبان معجزه‌ای نخواهد کرد و این شورا پایه‌گذار این روند خالص‌سازی بوده است. به نظر زمهریر انتخابات را هم نمی‌توان با این دست اقدامات گرم کرد و با دست به هم مالیدن هم انتخابات گرم نمی‌شود و در صورت نیاز به گرم کردن تنور انتخابات اراده‌ای بالاتر از شورای نگهبان باید وجود داشته باشد و بحث مشارکت حداکثری را در دستور کار قرار دهد.

بر خورد با خودی‌های اصولگرا را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

هرکس در این مجلس مختصر حرفی زد و سخنان غیر از یکدستی زد و نقدی به دولت و حتی مجلس کرد، اکثر این افراد هم کنار گذاشته شدند. به نظر اگر تعدادی هم باقی‌مانده باشند توسط شورای نگهبان حذف خواهند شد. به عبارت بهتر اگر اسمال آقای پزشکیان، قزلبچه و رحیمی به این علت رد شده‌اند که بار سایر نهادهای نظارتی کم شود.

این احتمال را می‌دهید که اصولگرایان با چند لیست در مورد انتخابات تصمیم بگیرند؟

به نظر می‌رسد اگر حتی با چند لیست هم در انتخابات حاضر شوند تنها به دنبال نمایش هستند. از منظر اصلاح‌طلبان بین آقای لیلیاف و آقا تهرانی در اداره مجلس تفاوتی نیست. طبیعتاً برای نمایش دست به چنین اقداماتی خواهند زد. این بحث‌ها را نباید جدی گرفت آنقدر دست به خالص‌سازی زده‌اند که جز خودشان کسی برای این انتخابات ثبت نام نکرده است. به نظر بهتر است لیستی را تعیین کنند و هزینه‌ها را کم کنند. زمانی که بحث به اینجا می‌رسد نباید چندان هم به دنبال انتخابات رقابتی بود. انتخابات رقابتی و بزرگی‌هایی دارد که این مورد عملاً دیده نمی‌شود. انتخابات رقابت نباشد که به آن انتخابات نمی‌گویند اگر اکثریت در این انتخابات نتوانند نامزدهایی داشته باشند چرا مدام در ارتباط با مشارکت حداکثری در انتخابات سخن به میان می‌آورند. نباید کاری کنند که اکثریت دلسرد و خانه نشین شوند. اینها اقداماتی است که موجب می‌شود مردم احساس کنند که نظر آنها شاید اهمیت نداشته باشد. در این کشور کاری شده که یک اکثریت دیگر تمایلی به بحث در مورد وقایع مهم ندارند. جالب اینکه این افراد خود را اکثریت می‌دانند و حاضر هم نیستند با معیارهای استاندارد به رقابت با رقبای خود بپردازند. امروز رفتارندم در دنیا یکی مقیاس است. رفتارندم در قانون اساسی ایران آمده است اما حاضر نیستند از همین ظرفیت قانونی در ایران به نفع منافع جامعه استفاده کنند. در قانون اساسی آمده است که اگر اعتراضات غیر مسلحانه باشد، مشکلی ندارد و عملاً اجازه نمی‌دهد که مخالفان اعتراض کنند اما اگر کسی می‌افند در ایران هم اگر چنین مجوزهایی داده شود، اتفاقی نمی‌افتد. برخی از اصلاح‌طلبان حتی پیشنهاد دادند که احزاب سیاسی برای حمایت از مردم غزه درخواست مجوز برای راهپیمایی داده شود. تصور هم این است که خود خیر و صلحت کشور را می‌دانند و اجازه هم نمی‌دهند فردی در چپه مخالف در مورد مصالح کشور صحبتی داشته باشد و کمترین مدارا و کمترین تحمل و سعه صدر هم در برابر نظر منتقدان دیده نمی‌شود.

درست است که در همان زمان جامعه به آقای روحانی رای داد اما زمانی که مشاهده کرد آنها مشارکت حداکثری را به نفع خود نمی‌دانند.

نوع برخورد رقبای ما در آن زمان هم همین مورد را تایید می‌کند اما در مجموع در آن زمان عقلا تصمیم دیگری گرفتند و جامعه هم قبول کرد که پشت عقلا قرار گیرد. این روند جامعه تا سال ۱۳۹۶ هم ادامه داشت و افکار عمومی از آن حمایت کرد و در نهایت مشاهده کردیم که برجام به نتیجه رسید و قطار از ریل خارج شده توسعه کشور دوباره روی ریل قرار گرفت اما همان زمان برخی تصمیم گرفتند برای سومین بار این روند در انتخابات‌ها تکرار نشود و نهایتاً در سه انتخابات ۹۲ و ۹۴ و ۹۶ شاهد حضور جدی مردم در انتخابات بودیم.

البته در یاد داریم که در این انتخابات‌ها هم اصلاح‌طلبان تایید صلاحیت نشدند و این جریان به صورت نیابتی در انتخابات شرکت کرد. با این وجود آنها حتی آقای روحانی که یک اصولگرای و عضو جامعه روحانیت هم بود را هم تحمل نکردند.

در آن زمان اصلاح‌طلبان با وجود اینکه نماینده‌ای نداشتند چون منافع ملی را ترجیح می‌دادند از آقای روحانی حمایت کردند اما دوستان اراده کردند این مسیر ادامه نیابد حتی برای رسیدن به این تصمیم مشارکت حداکثری را به کنار بزنند. به طوری که هر بار شاهد انتخابات حداقلی تر هستیم.

اما بارها اعلام کرده بودند که به دنبال تحولاتی هستند این تحولات را در دستور کار قرار ندادند؟

در ابتدا و بعد از اعتراضات سال گذشته اعلام کردند که به دنبال ایجاد تحولاتی در حکمرانی هستند اما بعدها مشخص شد که بنای توجه به اعتراضات را ندارند به طوری که حرفی از اعتراض و رسیدگی به خواست معترضان نمی‌زنند. از این رو اصلاح‌طلبان به جمع‌بندی رسیدند که تحرکی خاصی نداشته باشند. چون عملاً صدای اعتراض آنها هم شنیده نمی‌شود.

پس جبهه پیش‌بینی این رفتار را داشت که به نوعی با نگاه سرد وارد انتخابات شد؟

جبهه توصیه‌ای به ثبت نام در انتخابات نکرد. از دو آلی سه حزب اصلاح‌طلب هم در مجموع ۵۰ نفر در انتخابات ثبت نام

نمایندگان مجلس در مصوبه‌ای پیگیری امور حوزه‌های انتخابیه را از شمول جرایم و مجازات پیش‌بینی شده در یکی از مواد قانون انتخابات مجلس مستثنی کردند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی نوبت صبح دیروز (یکشنبه ۲۱ آبان ماه)، کلیات و جزئیات طرح اصلاح بند ۱ ماده ۸۳ قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی به تصویب رساندند. بر اساس ماده واحده این طرح، به انتهای بند ۱ ماده ۸۳ قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی عبارت «ارجاع و پیگیری تقاضاهای مردم به دستگاه‌های اجرایی و مراجع قانونی و همچنین پیگیری امور حوزه انتخاباتی از شمول این حکم مستثنی است. این حکم از زمان تصویب لازم الاجراست.» اضافه می‌شود. در بند ۱ ماده ۸۳ قانون

قانون انتخابات مجلس اصلاح شد

چرا حضور ایران در نشست فوق‌العاده ریاض مهم است؟

همه دنبال راه‌حلی برای غزه

ابراهیم رئیسی اولین رئیس‌جمهور ایران است که بعد از ۱۱ سال به عربستان سعودی سفر کرده است. آخرین بار مرداد ماه ۱۳۹۱ محمود احمدی‌نژاد برای شرکت در نشست سران کشورهای اسلامی به ریاض سفر کرده بود. این نشست در ابتدا قرار بود در قالب دو نشست‌های سازمان همکاری‌های اسلامی و اتحادیه عرب برگزار شود اما هر دوی این نشست‌ها تلفیق شدند و به یک نشست واحد تبدیل شد.

چرا نشست فوق‌العاده ریاض مهم بود؟

نشست روز شنبه ریاض به دلایل مختلف اهمیت داشت. یکی از این دلایل، جمع سران کشورهایی است که سال‌ها با هم خصومت داشته‌اند. رئیس‌جمهور ایران و سوریه بعد از چندین سال درگیری با عربستان به این نشست دعوت شده‌اند. این اولین سفر رئیس‌جمهور ایران به عربستان بعد از یازده سال تیرگی روابط است. سال ۱۳۹۲ یعنی نخستین سال ریاست جمهوری حسن روحانی و دو سال قبل از حادثه سفارت عربستان و قطع کامل روابط دیپلماتیک دو کشور، حسن روحانی قرار بود در اولین حج واجب بعد از ریاست جمهوری شرکت کند، اما این اتفاق رخ نداد. این زمان مصادف بود با مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا و یک‌ماه قبل از تماس تلفنی ۱۵ دقیقه‌ای حسن روحانی با باراک اوباما. منابع عربی می‌گویند یکی از شروط ایران برای عربستان این بوده که سعودی‌ها در گفت‌وگوهای ایران و آمریکا کارشکنی نکنند. سیتامبر همان سال سعودی‌ها با اعتراض به سخنان اوباما در سازمان ملل در رابطه با ایران، سخنرانی خود را انجام ندادند و به حالت قهر نیویورک را ترک کردند. ده سال آینده روابط دو کشور هر روز تیره‌تر شد. حمله به سفارت عربستان در تهران و کنسولگری این کشور در مشهد به روابط دیپلماتیک دو کشور هم خاتمه داد و تا هفت سال بعد روابط تهران و ریاض به پایین‌ترین سطح خود نزول کرد. اسفندماه سال گذشته با میانجی‌گری چین، ایران و عربستان روابط دیپلماتیک‌شان را از سر گرفتند بنابراین سفر ابراهیم رئیسی به ریاض با توجه به سابقه درگیری‌ها اهمیت قابل توجهی دارد. به جز ایران، رئیس‌جمهور سوریه هم بعد از یازده سال تعلیق به نشست اتحادیه عرب دعوت شده است. روابط سوریه و عربستان بعد از آغاز جنگ داخلی در سوریه و حمایت عربستان از گروه‌های مخالف اسد قطع شد و تا همین ماه‌های گذشته که ریاض خواستار توقف خصومت و بازگشت سوریه به اتحادیه کشورهای عربی شد، روابط تیره بود. یکی از دلایل بهبود روابط ریاض و دمشق، حل اختلافات بین ایران و عربستان بود. با بازگشایی مجدد سفارت ایران و عربستان در دو کشور، روابط ریاض با دمشق هم ترمیم شد. یکی دیگر از دلایل اهمیت نشست ریاض، «موضوع» آن است. در این نشست کشورهای که در دو بلوک به رهبری ایران و عربستان سال‌ها با هم درگیری و تخاصم داشته‌اند حول یک محور یعنی درگیری در غزه به اتفاق نظر رسیدند. این در حالی است که کشورهای عربی یکی پس از دیگری در سال‌های اخیر طی طرح آمریکایی موسوم به «پیمان ابراهام» با اسرائیل وارد فرایند عادی‌سازی روابط شده‌اند. امارات، بحرین و به طور رسمی پیمان را امضا کرده و پروازهای مستقیم به تل‌آویو را هم راه‌اندازی کردند و عربستان در صف عادی‌سازی روابط قبل از حمله ۱۷ اکتبر حماس به اسرائیل قرار داشت. تمامی کشورهای حاضر در نشست روز شنبه بر اصل «آتش‌بس فوری در غزه» اتفاق نظر داشتند. «حسام زکی» معاون دبیر کل اتحادیه عرب درباره هدف این نشست گفته سازمان با این نشست در صدد است که نشان دهد جهان عرب چگونه در عرصه بین‌المللی می‌تواند متوقف کردن تهاجم و حمایت از فلسطین اقدام می‌کند و چطور هر گونه اشغالگری اسرائیل را محکوم کرده و خواستار پاسخگو شدن اسرائیل در برابر جرائمش است. خبرگزاری رسمی عربستان سعودی در توضیح دلایل تشکیل این نشست گفته سران کشورهای منطقه قرار است بر نیاز به پایان دلایل درگیری که در واقع ریشه در اشغالگری اسرائیل دارد، تاکید کنند و خواستار پایان دادن به درگیری‌ها بر اساس راه حل دو کشوری و تضمین حق مردم فلسطین برای ایجاد یک دولت مستقل بر اساس مرزهای سال ۱۹۶۷ با پایتختی اورشلیم غربی شوند.

اهمیت حضور ایران در نشست ریاض چیست؟

اهمیت حضور ایران در نشست ریاض در جایی است که ایران باید در نهایت درباره راه حل مورد نظر کشورهای عربی موضع‌گیری رسمی کند. ایران در رویکردش در قبال اسرائیل با سایر کشورهای اسلامی و عربی منطقه تفاوت قابل توجهی دارد. جمهوری اسلامی ایران، اسرائیل را به‌طور کلی به رسمیت نمی‌شناسد و در نتیجه با طرحی که کشورهای عربی و اسلامی به اتفاق از آن حمایت می‌کنند یعنی راه حل دو کشوری مخالف است با این حال به نظر نمی‌رسد اینبار قصد اعلام مخالفت جدی داشته باشد. اتحادیه عرب در نخستین روزهای درگیری حماس و اسرائیل پیش‌نویس قطعنامه را در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب رساند و طی آن خواستار توقف درگیری‌ها و بازگشت طرفین به مذاکرات مربوط به بازگشت به مرزهای ۱۹۶۷ و راه حل دو کشوری شد. ایران اگرچه هیچ‌یک از این دو را به رسمیت نمی‌شناسد، اما در قطعنامه مذکور با جهان عرب همراهی کرد و به قطعنامه رای مثبت داد. استدلال ایران در این مثبت به راه حل دو کشوری و مرزهای اسرائیل و فلسطین است. متبنی بر مرزهای سال ۱۹۶۷ این بود که در مقطع کنونی نباید میان کشورهای مسلمان اختلاف افکنی می‌کرد در نتیجه در تدوین پیش‌نویس قطعنامه با اتحادیه عرب همراهی نکرد، اما در تصویب آن رای مثبت منعطفانه داد.

برخی منابع آگاه دیپلماتیک گفته‌اند که «همیشه مساله فلسطین و راه حل دو کشوری در محافل دیپلماتیک و سطح بالای ایران مطرح شده و این سوال همیشه وجود داشته که اگر همه کشورهای عربی به راه حل دو کشوری رای بدهند و بر سر چگونگی آن با اسرائیل و غرب به توافق برسند، موضع ایران چه خواهد بود.» از سوی دیگر گفته می‌شود عربستان هم در موضوع غزه در ارتباط با ایران محتاطانه رفتار کرده است. فارین پالیسی چندی پیش در گزارشی گفته بود بن‌سلمان وزیر امور خارجه در جنگ غزه به گونه‌ای عمل کند که خشم ایران را برانگیزد.

انتخابات مجلس شورای اسلامی آمده است: علاوه بر جرایم مندرج در سایر مواد این قانون، ارتکاب رفتارهای زیر در فضای مجازی یا واقعی جرم محسوب و مرتکب به مجازات درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی به استثنای حبس و محرومیت از داوطلبی در دو دوره انتخابات مجلس محکوم می‌شود: ۱- هر گونه خرید و فروش مستقیم یا غیرمستقیم رأی یا فعالیتات و تبلیغات انتخاباتی مستقیم و غیرمستقیم از طریق توزیع اقلام و لوازمی که برای دریافت‌کننده جنبه اتفاقی داشته باشد، اعطای کمک‌های نقدی و غیرنقدی به اشخاص حقیقی و حقوقی، امکان عمومی و مذهبی، میات‌ها و امور خیریه، اعطای وام، پاداش و با امتیازات از زمان ثبت‌نام در انتخابات.